

مدیرعامل گروه فولاد مبارکه؛

فولاد ایران علاوه بر بحران جهانی، با فشارهای مضاعف داخلی روبه‌روست

گروه فولاد مبار که اصفهان در چهارمین سمینار تحلیلی‌اندیشکده‌فولادوصنایع‌معدنی‌ایران «مفتخر به دریافت تندیس تاب‌آوری ملی شد.این نشان، تقدیر از سرعت عمل در بازسازی، پایداری تولید، مدیریت مؤثر بحران وصیانت‌ا جان کارکنان است؛مؤلفه‌هایی که تاب‌آوری را از یک شعار به یک مزیت راهبردی تبدیل می‌کنند.

مدیرعامل گروه فولاد مبار که در سمینار تحلیلی فولادوصنایع‌معدنی با اشاره به وضعیت داخلی کشور تصریح کرد:ایران علاوه بر چالش‌های عمومی صنعت فولادجهان،بامشکلات مضاعفی در حوزه انرژی مواجه است.وی با اشاره به تحولات ژئوپلیتیکی افزود:افزایش تنش‌ها در بازار انرژی، جنگ‌هایمانی‌هاورخدادهایی همگی اکنون در محاسبات صنعت فولاد وارد شده‌اند.

وی اظهار کرد: حتی اگر جنگی هم رخ نمی‌داد، سال ۱۴۰۴ به دلیل راکد بازار فولاد،فشار واردات چین، تنش‌های تجاری و تعرفه‌ای و شرایط پیچیده جهانی، سال دشواری برای این صنعت بود.اما در داخل کشور، تصمیمات حوزه انرژی عملاً این دشواری را تشدید کرد وفشار مضاعفی بر بنگاه‌های فولادی وارد ساخت.

زندى تأکید کرد: در چنین شسرايطى، مدیران

گزارش

در راستای توسعه پایدار و در ایستگاه حسن آباد انجام شد؛

استفاده از سرباره فولاد مبارکه در توسعه ایستگاه ریلی برای نخستین بار

در راستای سیاست‌های کلان فولاد مبار که در حوزه توسعه پایدار، حفاظت از محیط‌زیست و استفاده بهینه از محصولات جانبی فرایند تولید،برای نخستین بار استفاده از سرباره فولادسازی در ایعاد گسترده در پروژه توسعه ایستگاه ریلی حسن آباد در دستور کار قرار گرفت.اقدامی که علاوه بر کاهش مصرف منابع طبیعی، کاهش هزینه‌های اجرایی و تسریع روند اجرای پروژه رانیز به همراه داشت و تجربه‌ای ارزشمند برای استفاده از این مصالح مهندسی در سایر پروژه‌های عمرانی و زیرساختی شرکت ایجاد کرد.

خسروانی پور، معاون طرح و توسعه فولاد مبار که، ضمن اعلام این خبر و با تأکید بر اینکه امروزه موفقیت پروژه‌های توسعه‌ای تنها پاشخ‌هایی مانند زمان،هزینه و کیفیت‌سنجیده نمی‌شود.اظهار کرد:نگاه فولاد مبار که به توسعه،نگامی مبتنی بر پایداری است؛به این معنا که در کنار اجرای پروژه‌های بزرگ صنعتی، باید از ظرفیت‌های موجود برای کاهش مصرف منابع طبیعی، حفظ محیط‌زیست و خلق ارزش از محصولات جانبی نیز بهره گرفت.

وی با بیان اینکه در بسیاری از کشور های صنعتی، سرباره فولادسازی به عنوان یکی از مصالح مهندسی ارزشمند شناخته می‌شود.افزود: این محصول در پروژه‌های راهسازی، زیرسازی خطوط ریلی، تولید اسفالت، لایه‌های اساس و زیراساس وسایر پروژه‌های عمرانی کاربرد گسترده‌ای دارد و تجربه جهانی نیز نشان داده‌است که استفاده از آن، علاوه بر کاهش هزینه‌های اجرایی، موجب حفظ منابع طبیعی و حرکت به سمت اقتصاد چرخشی می‌شود.

خسروانی پور ادامه داد: اجرای این رویکرد در پروژه توسعه ایستگاه ریلی حسن آباد نشان داد که با تکیه بر توان کارشناسی داخل شرکت و همکاری میان واحدهای مختلف، می‌توان محصولات جانبی صنعت فولاد را به فرصت‌هایی برای افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه و ارتقای عملکرد پروژه‌ها تبدیل کرد. بدون تردید این تجربه می‌تواند زمینه‌ساز توسعه استفاده از سرباره در سایر پروژه‌های عمرانی فولاد مبار که باشد.

استفاده از سرباره فولاد؛روایت یک هم‌افزایی موفق

مجید دادجو، مدیر فناوری و ضایعات فرایندی فولاد مبار که، در همین زمینه گفت: در راستای افزایش ظرفیت باربری ریلی شرکت فولاد مبار که و توسعه زیرساخت‌های لجستیکی، پروژه توسعه ایستگاه راه آهن حسن آباد با بهره‌گیری از ۲۰ هزار تن سنگ‌دانه حاصل از فراوری سرباره کوره‌فوس الکتریکی به‌اجرادرآمد.در این پروژه، سنگ‌دانه‌های فراوری شده به عنوان مصالح زیرسازی مورد استفاده قرار گرفتند و ضمن تأمین الزامات فنی پروژه، نمونه‌ای موفق از به کارگیری محصولات جانبی صنعت فولاد در توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل کشور آه‌نمایش گذاشتند.

به گفته وی، سنگ‌دانه‌های حاصل از فراوری سرباره، جایگزینی مناسب برای مصالح معدنی طبیعی به شمار می‌روند و استفاده از آن‌ها ضمن کاهش برداشت شن و سنگ از معادن، به حفظ منابع طبیعی، کاهش اثرات زیست‌محیطی و مدیریت بهینه پسماندهای صنعتی کمک می‌کنند.این اقدام، جلوه‌ای عملی از تحقق اقتصاد چرخشی در فولاد مبار که است؛ رویکردی که در آن محصولات جانبی فرایند تولید، پس از فراوری، دوباره به چرخه مصرف‌برآمی گردند و علاوه بر خلق ارزش اقتصادی، منافع قابل توجهی برای محیط‌زیست و جامعه به همراه دارند.

گزارش

محمدحسین مقیمی، رئیس هیأت‌مدیر فولاد مبار که اصفهان که به‌همراه اسجاد طهماسبی، معاون سرمایه‌گذاری و راهبردی شرکت‌های گروه فولاد مبار که، روز دوشنبه ۲۹ تیرماه از کارخانه شماره یک شرکت ورق خودرو چهارمحال و بختیاری، بازدید می‌کرد، در نشستی تخصصی با مدیران شرکت، بابیان مطلب فوق، از تلاش‌های مدیران و کارکنان شرکت ورق خودرو چهارمحال و بختیاری قدردانی کرد.

وی با تأکید بر ضرورت استمرار رویکرد توسعه‌محور در شرکت‌های گروه اضافه کرد: ارتقای بهره‌وری، توسعه فناوری، افزایش انعطاف‌پذیری در تولید، توجه به سرمایه‌انسانی و اجرای هدفمند طرح‌های توسعه‌ای، از مهم‌ترین الزامات حفظ مزیت رقابتی در شرایط امروز صنعت فولاد است.

رئیس هیأت‌مدیره شرکت فولاد مبار که خاطر نشان کرد: خوشبختانه نگاه مدیریتی حاکم بر شرکت ورق خودرو، مبتنی بر برنامه‌ریزی نوآوری و بهبود مستمر است و این رویکرد می‌تواند زمینه‌ساز ارزش آفرینی بیشتر برای گروه فولاد مبار که باشد.

داشته‌باشد، کشور در حال دست دادن منابعی است که با آن می‌توان پروژه‌های بزرگ و راهبردی را به سرانجام رساند.

حل مسئله انرژی بدون اصلاح حکمرانی ممکن نیست

وی در ادامه، رویکرد مطلوب برای حل مسئله انرژی را از منظر مدیریتی و سیاستی تشریح کرد و گفت: در دنیا، موضوع برق و انرژی ذیل حکمرانی، governance، مدیریت می‌شود؛ یعنی این مسئله یک‌طرفه نیست و یک‌دستگاه یا یک‌بخش به‌تنهایی نمی‌تواند درباره آن تصمیم بگیرد.

زندى افزود: برای حل بحران انرژی، مشارکت مجموعه‌ای از بازیگران و رسیدن به یک مدل مشترک ضروری است. به گفته وی، کشور هائیز الگوهای متفاوتی را دنبال کرده‌اند؛ برخی بر مدیریت سمت تقاضا تمرکز کرده‌اند، برخی بر سمت عرضه و برخی نیز هر دو حوزه را به‌طور هم‌زمان سامان داده‌اند.

وی تصریح کرد: این‌نیز ناگزیر است از نگاه‌بخشی و مقطعی عبور کنند و به سمت مدل‌های حکمرانی منسجم‌تر، پیش‌بینی‌پذیرتر و مشارکت‌محور حرکت کنند.

فولاد مبار که امسال ۱۳۰۰مگاوات از برق خود را از دست داد

مدیرعامل گروه فولاد مبار که با اشاره به شرایط امسال گفت: فقط برای فولاد مبار که، در سال جاری حدود هزار و ۳۰۰ مگاوات برق از دست رفته است، هر چند حدود ۳۰۰ مگاوات از این میزان با اقدامات انجام‌شده تاحدی به‌شبهه بازگشته‌است.

وی این موضوع را نشان‌دهی‌ا روشن از عمق ناترازی و ضرورت تسریع در راهکارهای عملیاتی دانست.

زندى در ادامه، سه جهت‌گیری اصلی را برای مواجهه مؤثر با مسئله انرژی ضروری دانست.

وی نخستین جهت‌گیری را توسعه و حمایت از خودتأمینی انرژی عنوان کرد و گفت: خودتأمینی فقط بمعنای احداث نیروگاه نیست؛ بلکه باید به‌صورت یک سبد متنوع دیده شود؛ سبدی شامل ظرفیت‌های حرارتی، تجدیدپذیر، ذخیره‌سازی، زیرساخت‌های صنعتی، حق اتصال، انتقال، فروش مازاد، مجوزها، تأمین مالی و حتی مشارکت در توسعه میادین.

به گفته وی، فولاد مبار که این راهبرد را با جدیت دنبال می‌کند و در این مسیر، علاوه بر برق، به حوزه گاز نیز به عنوان یک محور سرمایه‌گذاری راهبردی وارد شده‌است.

رو به میدان گازی، نمونه‌ای از تلاش صنعت برای جبران کمبودهاست

زندى در تشریح این تجربه گفت: در شرایطی که کشور با کمبود گاز روبه‌روست، فولاد مبار که برای ورود به یک میدان گازی و مشارکت در توسعه آن اقدام کرده و تفاهم‌نامه و قراردادهای لازم نیز به‌امضارسیده‌است، اما فرآیند اجرایی و ابلغی آن با تأخیرهای طولانی مواجه شده‌است.

وی افزود: در حالی که اگر گاز وجود ندارد، باید مسیرهای جدید تأمین با سرعت بیشتری فعال شود، صنعت ناچار است ماه‌ها و حتی بیش از یک سال درگیر فرایندهای اداری و ملاحظات متعددی بماند؛ زندى با اشاره به موانع موجود گفت بخشی از این تأخیرها ناشی از پیچیدگی‌های اداری و بخشی مرتبط با الزامات محیط‌زیستی بوده‌است.

او تأکید کرد: اصل ماجرا این است که شرکت‌های بزرگ باید برای توسعه ظرفیت‌های واقعی تأمین انرژی وارد میدان شوند و این حضور نیز باید با همراهی و تسهیل‌گری دستگاه‌های اجرایی روبه‌رو شود.

ثبات در تصمیم‌گیری و قرار دادهای بلندمدت، شرط پشتیبانی از تولید است

دومین محور مورد تأکید زندى، سیاست‌سنجی و طراحی ساز و کارهای پشتیبان تولید بود.

وی گفت در دنیا، شرکت‌ها بر اساس قراردادهای بلندمدت، برنامه‌های مشخص گازسانی و مدل‌های جبرائی کاهش تولید امکان‌برنامه‌ریزی پیدامی‌کنند به گفته وی، دولت باید ثبات در تصمیم‌گیری را برای بنگاه‌ها فراهم کند تا یک تولیدکننده بداند در ۵ یا ۱۰ سال آینده با چه وضعیتی در تأمین انرژی، قیمت‌گذاری و الزامات اجرایی روبه‌رو خواهد بود. زندى با انتقاد از برخی ساز و کارهای فعلی گفت: عرضه محدود در برابر تقاضای نامحدود، در عمل زمینه‌ساز جهش‌های غیرمنطقی قیمت می‌شود و به جای ایجاد تعادل، بنگاه‌ها را در معرض رقابت فرسایشی و هزینه‌های خارج از کنترل قرار می‌دهد.

فنی؛ بررسی نمونه‌های موفق داخلی و خارجی و ویژگی‌های مکانیکی سرباره، طرح اولیه پروژه توسعه ایستگاه ریلی حسن آباد مورد بازنگری قرار گرفت و استفاده از مصالح خاکی در بخش‌هایی از پروژه با سرباره فولاد مبار که جایگزین شد. وی افزود: در حال حاضر، سرباره به عنوان مصالحی سدل‌گذاری مورد استفاده قرار گرفته و تاکنون بیش از ۸ هزار و ۵۰۰ تن سرباره به‌حمل پروژه حمل شده‌است. همچنین برآوردهای انجام‌شده نشان می‌دهد در فاز دوم پروژه، نیز حدود ۱۴ هزار تن سرباره دبرای اجرای زیرسازی خط بناله ماور مورد نیاز خواهد بود.

کاهش هزینه‌ها و بهبود فرایندهای اجرایی پروژه

محسن توسلی، رئیس توسعه شبکه حمل‌ونقل فولاد مبار که اصفهان نیز با اشاره به اهمیت پروژه توسعه ایستگاه ریلی حسن آباد اظهار کرد: توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل ریلی یکی از الزامات توسعه ظرفیت تولید در فولاد مبار که است و پروژه توسعه ایستگاه حسن آباد نیز با همین رویکرد در حال اجراست.

وی افزود: افزایش ظرفیت ایستگاه متناسب با توسعه مجتمع، رفع گلوگاه‌های عملیاتی موجود، افزایش سهم حمل‌ونقل ریلی در جابه‌جایی مواد اولیه و محصولات، کاهش هزینه‌های حمل‌ونقل و نوسازی تأسیسات وابسته فرسوده مهم‌ترین اهداف اجرای این پروژه به‌شمار می‌رود.

توسلی با تأکید بر اینکه استفاده از سرباره صرف‌ایک جایگزینی ساده برای مصالح خاکی نبوده است، خاطر نشان کرد: این تصمیم نتیجه بررسی‌های فنی، اقتصادی و اجرایی بود و نتایج حاصل از اجرای پروژه نیز نشان داد که این رویکرد علاوه بر کاهش هزینه‌ها، موجب افزایش سرعت اجرا و بهبود فرایندهای اجرایی پروژه شده‌است.

کاهش مدت زمان اجرای پروژه از حدود سه ماه به یک ماه

در ادامه، سیدرسول سورانی، کارشناس توسعه شبکه حمل‌ونقل فولاد مبار که، به تشریح جزئیات فنی پروژه پرداخت و گفت: یکی از مهم‌ترین دستاوردهای این پروژه، بازنگری در طراحی سکوی سدل‌گذاری با استفاده از سرباره بود که در نتیجه آن حدود ۴۰۰ تن راکم‌اتر با بتن سکو حذف‌شد. این اقدام ضمن کاهش قابل توجه هزینه‌های اجرایی، زمان اجرای پروژه رانیز به میزان محسوسی کاهش داد. وی افزود: بر اساس طرح اولیه، لازم بود حدود ۱۴۰۰ یه خاک‌گریزی به ضخامت ۱۵ سانتی‌متر در طول ۶۵۰ متر و عرض تقریبی ۵ متر با تراکم بیش از ۹۰ در صد اجرا و پس از آن دال بتنی مسلح اجرا شود. انجام چنین عملیاتی علاوه بر نیاز به حجم بالای مصالح خاکی، زمان قابل توجهی رانیز به پروژه تحمیل می‌کرد.

سورانی ادامه داد: با استفاده از سرباره فولاد مبار که و اصلاح طرح اجرایی، این فرایند به‌طور کامل بازطراحی شد و مدت زمان اجرای این بخش از پروژه از حدود سه ماه به یک ماه کاهش یافت. علاوه بر آن، حجم عملیات خاک‌گریزی، میزان مصرف مصالح متداول و هزینه‌های اجرایی نیز به شکل قابل توجهی کاهش پیدا کرد.

وی همچنین به چالش‌های اجرای این طرح اشاره کرد و گفت: اخذ مجوزهای لازم برای خروج سرباره از مجتمع فولاد مبار که، هماهنگی‌های متعدّد بین واحدهای مختلف، انتخاب پیمانکار حمل، محدودیت‌های زمانی خروج سرباره و تداخل عملیات حمل با تردد اتوبوس‌ها از جمله مهم‌ترین چالش‌های اجرای این طرح بود که با تعامل مناسب میان مدیریتی ضایعات فرایندی، حفاظت فیزیکی، مدیریت حمل‌ونقل و پشتیبانی و سایر واحدهای مرتبط برطرف شد.

کارشناس توسعه شبکه حمل‌ونقل فولاد مبار که گفت: پروژه توسعه ایستگاه ریلی حسن آباد با مدت اجرای ۲۴ ماه، یکی از پروژه‌های مهم توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل فولاد مبار که محسوب می‌شود و استفاده از سرباره در این پروژه، علاوه بر دستیابی به دستاوردهای فنی و اقتصادی، نمونه‌ای موفق از تحقق سیاست‌های اقتصاد چرخشی، مسئولیت‌پذیری زیست‌محیطی و استفاده حداکثری از ظرفیت‌های داخلی در پروژه‌های توسعه‌ای این شرکت به‌شمار می‌رود.

به سرمایه‌انسانی متخصص، دانش فنی و حمایت‌های راهبردی گروه فولاد مبار که، مسیر رشد و توسعه خود را باشتاب مناسب دنبال می‌کند و با وجود محدودیت‌های موجود، روند تولید، فروش و اجرای پروژه‌های توسعه‌ای مطابق برنامه‌های پیش‌بینی شده در حال انجام است. وی افزود: راهبرد اصلی شرکت، ارتقای بهره‌وری، توسعه سبد محصولات، افزایش کیفیت، هوشمندسازی فرایندها، مدیریت بهینه منابع و خلق ارزش افزوده برای ذی‌نفعان است و در همین راستا، اجرای طرح‌های توسعه‌ای و پروژه‌های بهبود با هدف افزایش توان رقابتی، پاسخ‌گویی هر چه بهتر به نیاز مشتریان و تثبیت جایگاه شرکت در بازار محصولات فولادی با جدیت دنبال می‌شود.

اخبار فولاد

تاکید مسئولان در روز ملی صنعت و معدن چه بود؟ الزامات سیاست صنعتی در زمان گذار
مراسم روز ملی گرامیداشت صنعت و معدن با حضور رئیس‌جمهور، وزیر صمت و فعالان بخش خصوصی در حالی برگزار شد که محور اصلی مواضع مسئولان، قدردانی از نقش بنگاه‌های تولیدی در عبور از نبردهای ۱۲ روزه و رمضان و تشریح راهکارهای رفع موانع پساجنگ بود. مسعود پزشکیان با تأکید بر پیوند امنیت تجاری، مذاکرات دیپلماتیک و لزوم جلوگیری از قطعی برق صنایع مولد از اولویت‌دهی به تأمین انرژی بخش تولید خبر داد؛ هم‌زمان، وزیر صمت با توصیف شرایط کنونی به عنوان یک «پیچ تاریخی»، تخصیص ۷۰۰ هزار میلیارد تومان منابع برای سرمایه در گردش بنگاه‌های کوچک و متوسط را گامی کلیدی برای حفظ توان ساختاری تولید نامید.

مراسم روز ملی صنعت و معدن در سال ۱۴۰۵، بیش از آنکه یک آیین تقویمی و رسمی باشد، بازتاب‌دهنده تقاطع حساس اقتصاد سیاسی، بحران‌های زیرساختی در ایران است. سخنرانی‌های مقامات ارشد اجرایی کشور در این رویداد، تصویر روشنی از دوگانگی حاکم بر فضای صنعتی کشور ارتسمی می‌کنند: یک‌سو افتخار به تاب‌آوری بنگاه‌ها در برابر شوک‌های ژئوپلیتیک و نظامی (جنگ ۱۲ روزه)، و از سوی دیگر، مواجهه با واقعیت‌های سخت و ساختاری کسری انرژی، بحران نقدینگی و ضرورت بازسازی مزیت‌های رقابتی در دوران پساجنگ.

زنجیره ارزش و گلوگاه‌های زیرساختی

برای درک دقیق وضعیت فعلی صنعت کشور، باید از سطح شعارهای همبستگی عبور کرد و به گالبد شکافی عوامل زیربنایی تولید پرداخت. تحلیل محتوای گزارش‌ها نشان می‌دهد که توان رقابتی بنگاه‌های ایرانی در حال حاضر نه توسط بازار، بلکه توسط گلوگاه‌های خارج از کنترل بنگاه تهدید می‌شود.

مهم‌ترین تهدید برای زنجیره ارزش صنایع، به‌ویژه صنایع سنگین، ناپایداری در تأمین نهاده‌های اولیه است. اعتراف صریح به قطع برق واحدهای تولیدی و هشدار در خصوص هدر رفت انرژی در فعالیت‌های غیرمولد (استخراج غیرمجاز، رمزارز)، نشان‌دهنده یک اختلال ساختاری در تخصیص منابع است. در صنایع کاربردی و بهینه‌سازی مصرف انرژی، به عنوان یک استراتژی بقا و رقابت مطرح بوده که باز گن صنعت نظیر فولاد مبار که سرمایه‌گذاری‌های عظیمی در این خصوص انجام داده‌اند.

بحران سرمایه در گردش و تأمین مالی

تخصیص ۷۰۰ هزار میلیارد تومان برای بنگاه‌های کوچک و متوسط، گامی در جهت تزریق نقدینگی است؛ اما از منظر اقتصاد کلان، تزریق پول بدون اصلاح فرایندهای مالیاتی و تورمی، صرفاً یک مسکن کوتاه‌مدت است. مزیت رقابتی پایدار زمانی شکل می‌گیرد که هزینه تأمین مالی برای تولیدکننده از نرخ بازدهی مؤثر بنگاه کمتر باشد.

تصمیم‌گیران اقتصادی کشور در این گردهمایی، سه لایه مختلف از بحران و راهکار را ارائه دادند که می‌توان آن‌ها را قالب جدول زیر تفکیک و ارزیابی کرد:

۱. تأمین مالی و سرمایه در گردش: تخصیص ۷۰۰ هزار میلیارد تومان برای بنگاه‌های کوچک و متوسط، گامی در جهت تزریق نقدینگی است؛ اما از منظر اقتصاد کلان، تزریق پول بدون اصلاح فرایندهای مالیاتی و تورمی، صرفاً یک مسکن کوتاه‌مدت است. مزیت رقابتی پایدار زمانی شکل می‌گیرد که هزینه تأمین مالی برای تولیدکننده از نرخ بازدهی مؤثر بنگاه کمتر باشد.	۲. بازسازی زیرساخت‌ها و بهینه‌سازی مصرف انرژی: بهینه‌سازی مصرف انرژی، به عنوان یک استراتژی بقا و رقابت مطرح بوده که باز گن صنعت نظیر فولاد مبار که سرمایه‌گذاری‌های عظیمی در این خصوص انجام داده‌اند.
--	--

تجربه جهانی صنایع سنگین و ساخته شده در دوران‌های پس از بحران (مانند بحران مالی انسرژی یا جنگ‌های تجاری) نشان می‌دهد که بنگاه‌هایی که صرفاً به حمایت‌های دولتی متکی می‌مانند، در بلندمدت از بازار حذف می‌شوند. الگوهای رفتاری صنایع موفق در چنین شرایطی بر سه محور استوار است:

- ادغام عمودی و مدیریت ریسک زنجیره تأمین:** کاهش وابستگی به پیمانکاران متزلزل و ایجاد ثبات در تأمین مواد اولیه و زیرساخت‌های حیاتی (به‌ویژه لجستیک و انرژی).
- تمرکز بر ارزش افزوده به جای خام‌فروشی:** در شرایطی که دسترسی به بازارهای صادراتی با محدودیت بانوسان مواجه است، صنایع باید سبد محصولات خود را به سمت کالاهای با پیچیدگی و ارزش افزوده بالاتر ارتقا دهند و کندانداخته‌شود خود را در برابر هزینه‌های تحمیلی حفظ نمایند.
- انعطاف‌پذیری استراتژی:** یک توانایی تغییر سریع خطوط تولید، بازآرایی مجدد مدیریت جریان نقدینگی در شرایط عدم قطعیت؛ بالا؛ همان چیزی که در گزارش از آن به عنوان بازگشت سریع بنگاه‌های آسیب‌دیده به مدار یادشده است.

از تاب‌آوری در بحران به رقابت‌پذیری پایدار
بنگاه‌های صنعتی ایران مر حله سخت وفاق «در شرایط جنگی و تحریمی را با موفقیت نسبی طی کرده‌اند؛ اما برای تبدیل این تاب‌آوری به یک مزیت رقابتی پایدار در دوران پساجنگ، تغییر رویکرد در سه سطح الزامی است:

– **اصلاح حکمرانی انرژی:** دولت باید به جای اعمال خاموشی‌های دستوری بر صنایع مولد، یک بازار شفاف و رقابتی برای انرژی ایجاد کند و با حذف قیمت‌گذاری‌های دستوری، انگیزه سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در زیرساخت‌های برق و گاز را فراهم آورد.

– **تخصیص هوشمند سرمایه:** منابع مالی و تسهیلات (مانند بسته ۲۰۰ هزار میلیاردی) نباید به‌صورت برابر و یکرود، رفاهی توزیع شود؛ بلکه باید بر اساس شاخص‌های بهره‌وری، پتانسیل صادراتی و ایجاد ارزش افزوده واقعی تخصیص یابد تا از خلق ظرفیت‌های مازاد و ناکارآمد جلوگیری گردد.

– **پیش‌بینی‌پذیری اقتصاد کلان:** مهم‌ترین خواسته صاحبان صنایع از حاکمیت، نه پاره‌نامه مستقیق، بلکه ثبات در قوانین، کنترل تورم و پیش‌بینی‌پذیری نرخ ارز است. بدون این متغیرها، هرگونه برنامه‌ریزی استراتژیک برای توسعه ظرفیت‌های تولیدی و ورود به زنجیره‌های ارزش جهانی ناممکن خواهد بود.